

Czwartek, 6 września 2007 r.

113. wzywa Komisję do przedłożenia wniosku dotyczącego kodeksu postępowania urzędników instytucji i organów wspólnotowych — zwłaszcza podczas misji UE w krajach trzecich— podobnego do kodeksu postępowania opracowanego przez ONZ; uważa, że kodeks ten powinien jasno wyrażać dezaprobatę dla korzystania z usług seksualnych, innych form wykorzystywania seksualnego i przemocy o podłożu płciowym oraz powinien zawierać niezbędne kary przewidziane w przypadku niewłaściwych zachowań oraz że urzędnicy powinni zostać szczegółowo poinformowani o treści kodeksu postępowania, zanim zostaną wysłani na misję;
114. zaleca podjęcie działań w celu zwiększenia fizycznego bezpieczeństwa kobiet i dziewcząt w obozach uchodźców oraz zagwarantowania przestrzegania i ochrony praw człowieka przysługujących wysiedleńcom;
115. wzywa Radę i Komisję o zapewnienie realizacji deklaracji pekińskiej i platformy działania; występuje do Rady i Komisji o zachęcanie krajów trzecich do włączania perspektywy płci do krajowych programów działania oraz praw człowieka, a także uwzględniania problematyki praw człowieka i włączania problematyki równouprawnienia płci do głównych nurtów polityki w dziedzinach polityki krajowej;
116. wzywa Komisję, aby w ramach dialogu z krajami trzecimi na temat praw człowieka zapewniła opracowanie programu wszechstronnej edukacji w zakresie praw człowieka w celu podniesienia świadomości kobiet na temat przysługujących im praw człowieka oraz ogólnego podniesienia świadomości na temat praw człowieka w odniesieniu do kobiet;
117. wzywa Radę i Komisję do zachęcania krajów trzecich do wprowadzenia do ich ustawodawstwa zasady równości kobiet i mężczyzn, do zapewnienia, poprzez zastosowanie prawa i innych odpowiednich instrumentów, osiągnięcia tego celu oraz do zagwarantowania przestrzegania tych praw we wszystkich dziedzinach;
118. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie (w tym jej sekretarzowi generalnemu/wysokiemu przedstawicielowi ds. wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Javierowi Solanie i jego stałej przedstawiciel ds. praw człowieka Riinie Kionce oraz członkom grupy roboczej COHOM) i Komisji (w tym szefom delegacji w państwach trzecich), rządóm i parlamentóm państw członkowskich oraz współprzewodniczącym Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE, przewodniczącemu Europejsko-Śródziemnomorskiego Zgromadzenia Parlamentarnego oraz współprzewodniczącym Zgromadzenia Parlamentarnego EU-Ameryka Łacińska, jak również współprzewodniczącym komisji współpracy parlamentarnej i międzyparlamentarnych delegacji UE i odpowiednich krajów.

P6_TA(2007)0382

Wprowadzenie zrównoważenia w rybołówstwie UE przy pomocy podejścia opartego na maksymalnie podtrzymywalnym odłowię

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 6 września 2007 r. w sprawie wprowadzenia zrównoważenia w rybołówstwie UE przy pomocy podejścia opartego na maksymalnie podtrzymywalnym odłowię (2006/2224(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa⁽¹⁾,
- uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r.,
- uwzględniając deklarację końcową wydaną podczas Światowego Szczytu w sprawie Zrównoważonego Rozwoju, który odbył się w Johannesburgu w dniach 26 sierpnia-4 września 2002 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie wprowadzenia zrównoważenia w rybołówstwie UE przy pomocy podejścia opartego na maksymalnie podtrzymywalnym odłowię (COM(2006)0360),
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁽²⁾ w sprawie komunikatu Komisji,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa (A6-0298/2007),

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59.

⁽²⁾ Dz.U. C 168 z 20.7.2007, str. 38.

Czwartek, 6 września 2007 r.

- A. mając na uwadze, że większość wspólnotowych zasobów rybnych o znacznej wartości handlowej jest nadmiernie eksploatowana lub bliska nadmiernej eksploatacji,
- B. mając na uwadze, że trwałość zasobów rybnych jest kwestią kluczową dla zagwarantowania kontynuacji działalności rybołówczej i przetrwania sektora połowów w perspektywie długoterminowej,
- C. mając na uwadze, że wspólnotowy system zachowania zasobów i zarządzania nimi oparty na całkowitych dopuszczalnych połowach (TAC) i na kwotach połowowych nie umożliwił racjonalnej eksploatacji zasobów, a wręcz przeciwnie, przez swoją sztywność i podporządkowanie wytycznym politycznym, a nie biologicznym, stał się przeszkodą w racjonalnym zarządzaniu, utrudniając kontrolę i sprzyjając odrzutom,
- D. mając na uwadze, że wspólnotowy system zachowania zasobów i zarządzania nimi musi opierać się na badaniach naukowych w dziedzinie rybołówstwa i dysponować wiarygodnymi i szczegółowymi danymi statystycznymi odnoszącymi się do okresu wielu lat,
- E. mając na uwadze poszczególne kolejne zmiany i dostosowania systemu zarządzania we wspólnej polityce rybackiej, wprowadzające równolegle system TAC i kwot oraz system nakładów połowowych, ustanawiające różne plany odzyskiwania zasobów, które przyniosły bardzo zróżnicowane rezultaty, i wprowadzające kolejne środki na rzecz redukcji floty, które również nie przyniosły spodziewanych rezultatów i wywołały negatywne skutki gospodarcze i społeczne,
- F. mając na uwadze, że wspomniane dostosowania w większości przyniosły tylko obniżenie rentowności i konkurencyjności floty wspólnotowej, zarówno wewnątrz UE, jak i na szczeblu międzynarodowym, coraz bardziej komplikując stosowanie prawodawstwa dotyczącego połowów w sektorze zmagającym się z coraz bardziej złożonymi i stale zmieniającymi się przepisami, bez możliwości zaplanowania działalności w perspektywie średnio- i długoterminowej, a przy tym nie przyniosły istotnych skutków w zakresie poprawy stanu zasobów,
- G. mając na uwadze, że UE przyjęła na Światowym Szczycie w sprawie Zrównoważonego Rozwoju zobowiązanie do dołożenia wszelkich starań dla zapewnienia, że wspólnotowe zasoby rybne osiągną poziomy maksymalnie podtrzymywalnego odłowu (MSY) do 2015 r.,
- H. mając na uwadze, że zdaniem ogółu środowisk naukowych pierwotne sformułowanie modelu MSY jest już nieprzydatne, ponieważ trudno zastosować w zarządzaniu teoretyczny model matematyczny, którego precyzyjne sformułowanie wymaga szczegółowej wiedzy o dynamice populacji zasobów i długich serii danych historycznych, oraz że jakkolwiek luka, błąd lub niepewność w modelu w sposób nieunikniony prowadzi do przekroczenia MSY,
- I. mając na uwadze konieczność założenia w systemie zarządzania zasobami określonego stopnia niepewności naukowej, a także odchyień lub błędów popełnionych przy opracowywaniu modelu, wynikających między innymi z niedostatecznego przyrostu populacji lub z wahań środowiskowych, co w sposób nieunikniony prowadzi bądź do błędnego określenia MSY, bądź do nieosiągnięcia celu,
- J. mając na uwadze, że od czasu pierwszych sformułowań MSY środowiska naukowe przedstawiały kolejne podejścia do tego modelu, starając się skorygować jego niedoskonałości i uzupełnić braki,
- K. mając na uwadze, że stosowanie MSY jest niezwykle skomplikowane w przypadku zarządzania zasobami wielogatunkowymi, które stanowią większość zasobów eksploatowanych przez flotę wspólnotową, i że model ten nie może być stosowany do zasobów pelagicznych,
- L. mając na uwadze, że w perspektywie krótkoterminowej ścisłe zastosowanie MSY przyniosłoby wyraźny, a w niektórych przypadkach drastyczny spadek działalności, poziomu zatrudnienia i przychodów floty wspólnotowej,
- M. mając na uwadze, że zarządzanie rybnictwem musi brać pod uwagę dokładniejsze analizy skutków naturalnych i innych skutków wzajemnego oddziaływania na siebie gatunków, a nie tylko wpływy związane z działalnością człowieka, które przyczyniają się do zanieczyszczenia środowiska morskiego i do niszczenia ekosystemów morskich,
- N. mając na uwadze, że flota wspólnotowa bezwzględnie potrzebuje systemu zarządzania, który zrównoważyłby nakłady połowowe i dostępne zasoby, a zarazem zwiększył stabilność przedsiębiorstw i pozwolił na lepsze planowanie działalności; uwzględniając fakt, że jakkolwiek okres przejściowy do czasu wprowadzenia nowego modelu będzie wymagał zastosowania środków wsparcia finansowego,

Czwartek, 6 września 2007 r.

1. przyjmuje ze znacznym zainteresowaniem komunikat Komisji, szczególnie fakt przyznania, że obecna polityka zarządzania połowami poniosła klęskę, a także cel polegający na opracowaniu nowego modelu zarządzania, umożliwiającego odtworzenie zasobów, dostosowanie nakładów połowowych do rzeczywistego stanu zasobów oraz zapewnienie flocie rybackiej większej rentowności i stabilności;
2. podkreśla, że konieczne jest, aby wszystkie przyszłe środki zmieniające obecny wspólnotowy system zachowania zasobów i zarządzania nimi podejmowane były przy pełnym zaangażowaniu samych rybaków i oparte na badaniach naukowych w dziedzinie rybołówstwa;
3. przypomina o konieczności zwiększenia kwot przyznanych na badania naukowe w dziedzinie rybołówstwa w VII Programie ramowym na rzecz badań naukowych i rozwoju technologicznego, tak aby badania te przyczyniały się do ulepszenia wspólnotowego systemu zachowania zasobów poprzez rozwój teoretycznych modeli zarządzania rybactwem, ich stosowanie, lepszą analizę stanu zasobów, skutków naturalnych i innych skutków wzajemnego oddziaływania na siebie gatunków, a także modernizację sprzętu wykorzystywanego do połowów;
4. zauważa, że Komisja zamierza osiągnąć wyżej wymienione cele poprzez wprowadzenie MSY jako punktu odniesienia dla zarządzania zasobami, zaznacza jednak, że zdaniem znacznej większości naukowców, w tym FAO, klasyczny model MSY zdystansowały inne awangardowe podejścia, uwzględniające ekosystem jako całość i obejmujące między innymi aspekty środowiskowe, interakcje między populacjami oraz aspekty gospodarcze i społeczne;
5. zauważa, że w ostatnich latach wiodący naukowcy opracowali nowe metody oparte na symulacjach komputerowych rybołówstwa, które naśladują model MSY, lecz jednocześnie nie przyjmują go jednoznacznie za cel i uwzględniają niewiadome, czynniki środowiskowe oraz ewentualne interakcje między gatunkami, oraz zauważa, że metody te mogłyby zasadniczo zostać rozwinięte tak, by uwzględniały określone czynniki społeczne i gospodarcze;
6. zwraca uwagę na trudności w stosowaniu modelu MSY do zasobów wielogatunkowych, które w UE stanowią większość, gdyż zastosowanie MSY głównego gatunku może doprowadzić do nadmiernej eksploatacji pozostałych, a z kolei zastosowanie MSY gatunku najbardziej zagrożonego, co mogłoby się wydawać logiczne, oznaczałoby konieczność zrezygnowania z połowów gatunków będących w dobrej sytuacji biologicznej, prowadząc do strat gospodarczych, spadku zatrudnienia i konkurencyjności, co z kolei jest całkowicie sprzeczne z osiągnięciem podstawowego celu MSY;
7. w związku może jedynie wyrazić ubolewanie w szczególności z powodu faktu, że komunikat Komisji nie zawiera analizy i rozwiązań dotyczących wspomnianych aspektów, a ogólnie głębszej oceny implikacji zastosowania modelu MSY, jego niedostatków i specyfiki wdrażania oraz ryzyka, jakie może nieść ze sobą jakakolwiek luka w modelu; ubolewa zwłaszcza z powodu braku analizy ewolucji MSY i potencjalnych zalet poszczególnych podejść;
8. uważa w związku z tym, że propozycja wdrożenia MSY nie jest wystarczająco dopracowana i że należy głębiej i lepiej zająć się problemami, niedostatkami i celami samej wspólnotowej polityki ochrony i zarządzania, aby podjąć odważną polityczną decyzję o odpowiednich środkach w celu wprowadzenia najbardziej koniecznych zmian w obecnej wspólnej polityce rybołówstwa;
9. w związku z powyższym wyraża zdziwienie wobec środków opracowanych niedawno przez Komisję w celu realizacji modelu MSY, takich jak samo rozporządzenie w sprawie TAC i kwot połowowych na 2007 r.⁽¹⁾, skoro sama Komisja uznała w różnych debatach i na różnych forach potrzebę dalszych badań nad poszczególnymi aspektami stosowania MSY;
10. wyraża zaniepokojenie faktem, że w kontekście ambitnego celu, jakim jest zmiana podejścia do systemu zachowania zasobów i zarządzania nimi we wspólnej polityce rybołówstwa, nie wykorzystuje się okazji do jasnego określenia systemu dostępu do zasobów i że nadal nakładają się na siebie systemy TAC i kwot oraz nakładów połowowych; uważa, że Komisja nie powinna stracić tej okazji do określenia systemu dostępu do zasobów lepiej przyczyniającego się do ich trwałości, ograniczającego odrzuty, upraszczającego środki techniczne, eliminującego dyskryminację i nadmierną rywalizację o zasoby, nadającego sektorowi niezbędną elastyczność i poprawiającego jego konkurencyjność;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 41/2007 z dnia 21 grudnia 2006 r. ustalające wielkości dopuszczalnych połowów na 2007 r. i związane z nimi warunki dla pewnych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, na których wymagane są ograniczenia połowowe (Dz.U. L 15 z 20.1.2007, str. 1).

Czwartek, 6 września 2007 r.

11. podkreśla, że wszelkie zmiany w systemie zarządzania powinny obowiązkowo obejmować odpowiednie i wystarczające z finansowego punktu widzenia mechanizmy kompensacyjne, co wymaga przeprowadzenia analizy skutków społeczno-gospodarczych ostatecznego wniosku i wzywa Komisję do opracowania tych mechanizmów równocześnie z nowym systemem zarządzania i w miarę możliwości do zintegrowania obydwu instrumentów;
12. zwraca uwagę na fakt, że wobec złego stanu zasobów rybnych w wodach europejskich, jak i trudności, w obliczu których stoi sektor rybołówstwa w UE, należy niezwłocznie podjąć działania, i że kolejne opóźnienia doprowadzą jedynie do dalszych trudności w sektorze, a odzyskanie przez niego rentowności jeszcze bardziej się opóźni;
13. wzywa do przeprowadzenia wspomnianych działań przed podjęciem decyzji i w związku z tym zwraca się o otwartą i większościową debatę, w której przeanalizowane zostaną inne możliwe podejścia do zarządzania w celu uzyskania jak najszerzego porozumienia w sprawie zmian, jakie należy wprowadzić we wspólnotowej polityce zarządzania;
14. w ostatecznym rozrachunku opowiada się za stopniowym wprowadzeniem systemu, którego ukoronowaniem będzie polityka rybacka coraz lepiej dostosowana do biologicznych możliwości odtwarzanych zasobów, tak aby trwałość zasobów wspólnotowych stała się raczej gwarancją niż przedmiotem obaw, która będzie postrzegana w ten sposób wszędzie tam, gdzie w obiegu są wspólnotowe produkty rybołówstwa, zapewniającą flocie stabilność i umożliwiającą prawidłowe planowanie w coraz dłuższej perspektywie, a także prowadzącą do stabilnego systemu dostępu do zasobów, w którym TAC lub kwoty połowowe będą modyfikowane tylko w pojedynczych przypadkach i w sposób półautomatyczny, a nie z roku na rok i na podstawie kryteriów innych niż czysto naukowe;
15. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

P6_TA(2007)0383

Przegląd dorobku prawnego w dziedzinie ochrony konsumentów

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 6 września 2007 r. w sprawie Zielonej księgi w sprawie przeglądu dorobku wspólnotowego w dziedzinie ochrony konsumentów (2007/2010(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając Zieloną księgę w sprawie przeglądu dorobku wspólnotowego w dziedzinie praw konsumenta (COM(2006)0744) i Kompendium WE w zakresie ochrony konsumentów — analiza porównawcza ⁽¹⁾,
- uwzględniając obowiązujące prawodawstwo wspólnotowe w dziedzinie ochrony konsumentów, handlu elektronicznego i rozwoju społeczeństwa informacyjnego,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 marca 2006 r. w sprawie europejskiego prawa umów i rewizji dorobku prawnego: kierunek ⁽²⁾, swoją rezolucję z dnia 7 września 2006 r. w sprawie europejskiego prawa umów ⁽³⁾ oraz swoją rezolucję z dnia 21 czerwca 2007 r. w sprawie zaufania konsumentów do środowiska cyfrowego ⁽⁴⁾,
- uwzględniając przesłuchanie publiczne w sprawie przeglądu dorobku wspólnotowego w dziedzinie ochrony konsumentów europejskich, które odbyło się w Parlamencie Europejskim w dniu 10 kwietnia 2007 r.,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/consumers/cons_int/safe_shop/acquis/comp_analysis_en.pdf.

⁽²⁾ Dz.U. C 292 E z 1.12.2006, str. 109.

⁽³⁾ Dz.U. C 305 E z 14.12.2006, str. 247.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte w tym dniu, P6_TA(2007)0287.